

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 168/20
Luxemburg, den 17 december 2020

Dom i mål C-490/19
Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier / Société
Fromagère du Livradois SAS

Under vissa omständigheter förbjuder unionsrätten återgivande av formen eller utseendet hos en produkt som har en skyddad ursprungsbeteckning

Frågan, huruvida detta återgivande kan vilseleda konsumenten, ska prövas mot bakgrund av samtliga relevanta omständigheter, inklusive de sätt på vilka produkten presenteras för allmänheten och saluförs, samt de faktiska omständigheterna

Morbier är en ost som tillverkas i Jurabergen (Frankrike) och som har en skyddad ursprungsbeteckning (SUB) sedan den 22 december 2000. Osten kännetecknas av en svart, horisontell strimma i Ostens mitt. Denna strimma, som ursprungligen härrör från ett lager kol och som numera består av vegetabiliskt kol, beskrivs uttryckligen i produktspecifikationen för den skyddade ursprungsbeteckningen.

Företaget Société Fromagère du Livradois SAS, som tillverkar osten Morbier sedan år 1979, ligger inte inom det geografiska område som reserverats för namnet "Morbier". Efter att övergångsperioden löpt ut använder detta företag därför namnet "Montboissié du Haut Livradois" för sin ost.

År 2013 väckte Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier (nedan kallat Syndicat) talan mot Société Fromagère du Livradois vid Tribunal de grande instance de Paris (Förstainstansdomstolen i Paris, Frankrike). Enligt Syndicat hade Société Fromagère du Livradois gjort intrång i den skyddade ursprungsbeteckningen samt gjort sig skyldig till illojal konkurrens och snyltning genom att tillverka och saluföra en ost med samma utseende som den som omfattas av den skyddade ursprungsbeteckningen "Morbier", bland annat med den svarta strimman. Talan ogillades.

Genom dom år 2017 fastställde Cour d'appel de Paris (appellationsdomstolen i Paris, Frankrike) domen från Tribunal de grande instance de Paris (Förstainstansdomstolen i Paris). Cour d'appel de Paris (appellationsdomstolen i Paris) slog fast att bestämmelserna om skyddade ursprungsbeteckningar inte syftar till att skydda en produkts utseende eller dess egenskaper, utan till att skydda dess namn, vilket innebär att bestämmelserna inte förbjuder att en produkt tillverkas enligt samma teknik som den som anges i den standard som är tillämplig på den geografiska beteckningen. Syndicat överklagades denna dom vid den hänskjutande domstolen.

Cour de cassation (France) (Högsta domstolen, Frankrike) vill under dessa omständigheter ha klarhet i tolkningen av 13.1 i förordning nr 510/2006¹ och artikel 13.1 i förordning nr 1151/2012², vilka avser skydd för registrerade namn. Cour de cassation (Högsta domstolen) vill närmare bestämt ha klarhet i huruvida återgivandet av de fysiska egenskaperna hos en produkt med en skyddad ursprungsbeteckning, utan att det registrerade namnet används, kan utgöra ett förfarande som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung, vilket är förbjudet enligt artikel 13.1 d i respektive förordning. Domstolen har alltså för första gången att pröva artikel 13.1 d i respektive förordningar.

¹ Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, 2006, s. 12).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 2012, s. 1).

Domstolens bedömning

Domstolen slår för det första fast att artikel 13.1 i förordning nr 510/2006 och artikel 13.1 i förordning nr 1151/2012 inte endast förbjuder tredje man att använda det registrerade namnet. För det andra slår domstolen fast att artikel 13.1 d i förordning nr 510/2006 och artikel 13.1 d i förordning nr 1151/2012 förbjuder återgivandet av den form eller det utseende som är kännetecknande för den produkt som skyddas av ett registrerat namn, när detta återgivande kan få konsumenten att tro att produkten i fråga omfattas av det registrerade namnet. I detta avseende ska det prövas huruvida nämnda återgivande, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter i det enskilda fallet, inklusive de sätt på vilka produkten presenteras för allmänheten och saluförs, samt de faktiska omständigheterna, kan vilseleda en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten europeisk konsument.

För att komma fram till dessa slutsatser erinrar domstolen inledningsvis om att artikel 13.1 i förordning nr 510/2006 och artikel 13.1 i förordning nr 1151/2012 innehåller en graderad uppräkningslista av förbjudna ageranden och inte enbart förbjuder användningen av det registrerade namnet i sig. Trots att artikel 13.1 d i förordning nr 510/2006 och artikel 13.1 d i förordning nr 1151/2012 inte preciserar vilka ageranden som är förbjudna, avser de i vid bemärkelse alla andra förfaranden än dem som är förbjudna enligt artikel 13.1 a–c i respektive förordning, som kan vilseleda konsumenten om den ifrågakvarande produktens verkliga ursprung.

Vad sedan gäller frågan huruvida återgivandet av formen eller utseendet på en produkt som omfattas av ett registrerat namn kan utgöra ett sådant förfarande som kan vilseleda konsumenten om den ifrågakvarande produktens verkliga ursprung, påpekar domstolen att **föremålet för det skydd som föreskrivs i förordningarna nr 510/2006 och nr 1150/2012 är det registrerade namnet och inte den produkt som omfattas därav. Skyddet har följaktligen inte till syfte att förbjuda användandet av tillverkningsmetoder eller återgivandet av en eller flera egenskaper som anges i produktspecifikationen för en produkt som omfattas av ett registrerat namn, på grund av att de anges i denna produktspecifikation.**

Ursprungsbeteckningar är emellertid skyddade i den mån de avser en produkt som har viss kvalitet eller vissa egenskaper. Den skyddade ursprungsbeteckningen och den produkt som omfattas härav är således nära förbundna med varandra. Det kan alltså **inte uteslutas att återgivandet av formen eller utseendet på en produkt som skyddas av ett registrerat namn, utan att detta namn förekommer på vare sig själva produkten eller dess förpackning, kan omfattas av tillämpningsområdet för artikel 13.1 d i förordning nr 510/2006 och artikel 13.1 d i förordning nr 1151/2012.** Så är fallet om detta återgivande riskerar att vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

För att avgöra om så är fallet **ska det bland annat bedömas huruvida en del av utseendet av den produkt som omfattas av det registrerade namnet utgör en referensegenskap som är tillräckligt särskiljande för produkten för att återgivandet av den, i kombination med samtliga relevanta omständigheter i förevarande fall, kan få konsumenten att tro att den produkt som innehåller detta återgivande är en produkt som omfattas av detta registrerade namn.**

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från uppläsningen av förslaget finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106